Vidámparki vérfürdő

„Majdnem meghaltunk" – mondják a fiúk

Múlt héten péntekről szombatra virradó éjszaka verekedés tört ki a szegedi vidámparkban. Három fiatalember megsérült: kettőnek a torkát, egynek pedig a fülét vágták meg. Az eset után röviddel őrizetbe vették a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható S. Ferencet, akit három napi őrizet után kedden reggel a bíróság előzetes letartóztatásba helyezett. A sértetteket is felkerestük a klinikán, akik egyértelműen kijelentették: *a gyanúsított vágta el a torkukat.*

Amikor az ügyeletes nővér meghallotta, honnan jöttünk és mit akarunk, kijelentette: *„Nem nyilatkoznak."* Szerettük volna a fiatalemberektől is hallani a választ. Ők már készséggel álltak rendelkezésünkre. *Faragó Roland* (22) és *Gémes Attila* (21) már jobban van, bár nem tagadják, hogy szoronganak. Elmondták, keresték már őket „valakik", de nem engedték fel hozzájuk a hívatlan látogatókat. Harmadik társuk, egy 20 éves fiatalember már elhagyta a kórházat: neki a fülét vágták le majdnem, csak a fülcimpa tartotta azt... Az orvosok visszaerősítették a fülét.

● ***Mi történt azon az éjszakán?*** – kérdeztük a két fiatalembert.

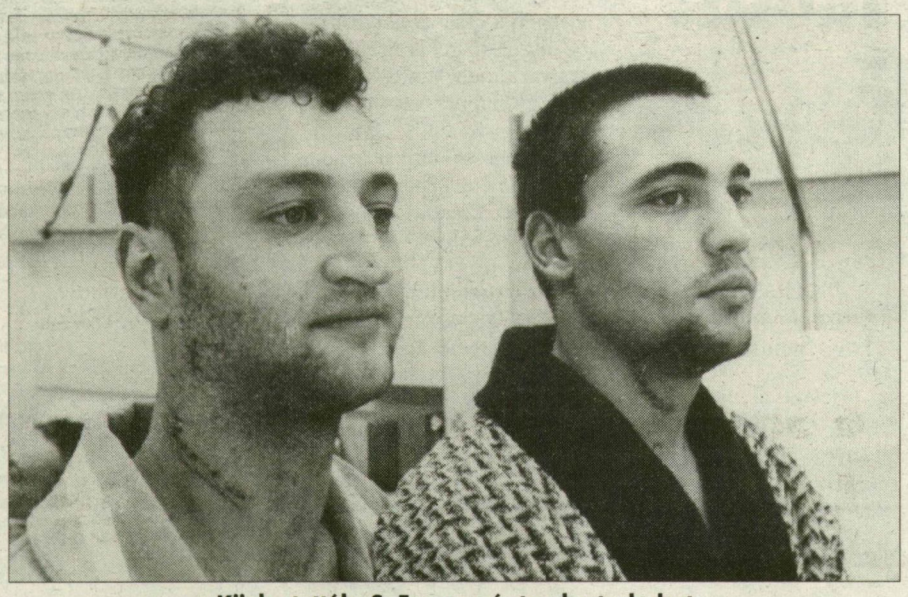

Kijelentették: S. Ferenc vágta el a torkukat

– Egy kisebb társasággal érkeztünk a vidámparkba éjjel két óra körül – emlékszik Faragó Roland. – Leültünk, beszélgettünk, később mások is csatlakoztak hozzánk. Aztán az ismerősök közül ketten összevitatkoztak valamin. Az egyik haza akart menni, a másik nem. Szóval *jelentéktelen dolog volt.* Szó szót követett, egyszer csak egymásnak estek, s dulakodtak. Közben nekiestek a bowlingpálya kezelőpultjának, ami leszakadt. A kidobók szétválasztották, s ki is vitték őket.

Gémes Attila közben egyetértőleg bólogatott, bár látszott, nehezére esett.

● ***Hogyan sérültek meg, ha nem is vettek részt a verekedésben?***

– A pultnál valami alkudozás vette kezdetét a kárról, amit meg kell fizetni – mondja Faragó Roland. – Abból a társaságból lépett hozzám az, akit őrizetbe vettek, s úgy láttam, ököllel állba akar ütni. Nem láttam, hogy a kezében van egy törött pohár. Megvágott. *A társaim mondták, hogy dől a vér a nyakamból, tele lett a kabátom zsebe,* folyt le a padlóra. Közben a többiek is megsérültek.

A sebesültek társasága hívott mentőt, s az utcán, a Temesvári körútnál várták meg a segítséget. Mindhármukat egy mentővel vitték a klinikára, ahol azonnali orvosi ellátásban részesítették őket. Az akkori ügyeletes orvos elmondta, hogy a sérülések nyolc napon túl gyógyulnak, súlyosak, de nem életveszélyesek. Faragó Roland arcán 20, Gémes Attiláén 10 centis vágást kellett összevarrni.

– Majdnem meghaltunk – összegezték a történteket a fiatalok.

Az sem tölti el őket bizakodással, hogy híreik szerint minap *az egyik szemtanú háza előtt egy nagy fekete autó állt meg, felnyírt hajú, napszemüveges, ismeretlen férfiakkal.* A szemtanú nem volt otthon...

Elzúgtak forradalmaim

Az első még 1956-ban, október 23-án – amikor kerek egynapos hazafiként ugyan már nyilván odavágyódtam a műszaki egyetemisták felvonuló csapatába, csak éppen pedellusom megakadályozott a tevőleges részvételben. Azért csak voltam valaki már akkor is – apám szemében mindenképpen –, hisz november 4-én mint pólyába göngyölt alig kettőhetes tökmagot, jóatyám kivitt kertünk végébe, hogy megmutassa nekem, mint dübörögnek el hazánk belsejébe, véget nem érő sorokban, a ruszki páncélosok. Nem is felejtem el soha... Bár lehetséges, hogy a tudatalattimban kártyázó eseményekbe belekeveredhetett a 68-as csehszlovák bevonulás is, melyet már kisiskolásként néztem végig, szintén apámmal Szigetközben, azon a meleg nyári éjszakán. Lehet, hogy ezt a dübörgést hallom fülemben máig is? Végül is mindegy, a lánctalpak ugyanazok voltak...

Második forradalmam helyszíne már Pécs, Pollack Mihály Műszaki Főiskola – 1977-et írhattunk ekkor. Egy koratavaszi nap délutánján a Teenager party előtti híradásában jelentette a Szabad Európa Rádió: diákmegmozdulás van Pécsett... Tényleg az volt, igaz, hogy semmi közünk nem volt az ezidőtájt fel-felbukkanó jugoszláv diáklázadásokhoz, ám átkozottul pocsék volt a kajánk a menzán. Kellően pocsék ahhoz, hogy ebbéli gyomortáji meggyőződésünknek demonstratíve is hangot adjunk. Konspiráltunk, megszerveztünk és megneveztünk egy napot, amikorra kikiáltottuk: aznap senki ne menjen ebédelni! Biztos ami biztos, sztrájkőrséget is szerveztünk. Két-két és félezer ebéd maradt aznap a konyhások nyakán.

Órákon belül elszabadult a pokol – persze a maga módján. Városi, megyei, meg országos hatáskörű elvtársak siettek a helyszínre – politikai nagygyűlésen igyekeztek kellő nyomatékkal meggyőzni bennünket arról, micsoda hálátlanság részünkről megkérdőjelezni, meg aláásni a szocializmus vívmányait. (Lásd: babgulyás...) Mindenesetre ritkán éreztem olyan jól magamat a bőrömben, mint akkortájt, hisz úgy tűnt, megijedt tőlünk, tőlem is a hatalom. Az már csak tejszínhabként borult a tortára, hogy a kaja is megjavult – legalábbis egy fél esztendőre.

Istenigazából azonban már felnőtt fejjel, 1989-ben értettem meg 1848-at úgy mindenestül, azt is, mi valójában egy nép életében az a legnagyszerűbb történelmi pillanat, amire tényleg büszke lehet holtáiglan. Ezt a március 15-ét Szegeden töltöttem: 10 órától meglestem a hivatalos ünnepséget a Klauzál téren, aztán a nem hivatalosat a Múzeum kertben. Maroknyi ténfergő ott, felemelt fejű embertenger, polgárokból font füzér az öreghídon itt; Himnusz pléhdobozból recsegve ott, tele torokból, tele szívből, pirospozsgás magyarságból énekelve itt. Ez igazi forradalom volt, mégpedig a legszebbek közül való. Megszületett az új 12 pont arról, mit kíván a magyar nemzet akkor, 1989-ben.

Minden benne volt: a sajtószabadaságtól, a valódi népképviselettől, a többpártrendszertől kezdve a kiváltságok megszüntetésén, a piacgazdaság megteremtésén át ötvenhat átértékeléséig, a munkásőrség feloszlatásáig, s a szovjet csapatok kivonásáig sok minden. Májusban menesztették Kádárt, júniusban már temethettük Nagy Imrét; létrejött az ellenzéki, majd a nemzeti kerekasztal, megkezdődtek a politikai egyeztető tárgyalások, s már készülhettünk is az első szabad választásokra.... Óh, micsoda aranybetűs fejezetei a történelemnek!

Aztán... aztán vártuk a további csodákat. Magam is. Már nem várom. Megértettem: elzúgtak forradalmaim.

Örjan Tamás

● *Az ÁPV Rt. is jóllakik*

Levegőben lóg a repülőtér

Az US Army idekacsint?

A rendszerváltás, az MHSZ megszűnése óta „lóg a levegőben" a szegedi repülőtér, igazából nincs gazdája. A honvédségé a kezelői jog, a tulajdon az államé, a szakmai irányítást, az üzemeltetést a Dél-vidéki Aero Club (DAC) vállalta fel a város segítségével. Az elmúlt években úgy tűnt, senkinek sem fontos a reptér sorsa. Kivéve az üzemeltetőt, amely, nevéből kiindulva, talán dacból sem engedte, hogy a 200 hektáros terület ebek harmincadjára kerüljön.

Az elmúlt héten Szegeden járt a közlekedési miniszter és bejelentette: elérhető közelségbe került – mondhatni: levegőben lóg – a repülőtérnek a város részére történő átadása. Ezzel egyidőben a honvédelmi tárca vezetője is megerősítette: nincs annak akadálya, hogy ez tényleg így legyen. *Csupán a nem elhanyagolandó részleteket, a tulajdonoscsere miként jét kell tisztázni, aztán start!*

A friss hír még ki sem hűlt, amikor a városházáról kaptunk érdekes információkat. Ezek szerint kár belemélyedni az álomkergetésekbe, és az üzleti életet, kereskedelmet szolgáló szegedi légikikötőről ábrándozni, amikor *más sorsot szántak annak.* Nevezetesen: ha megkapja, megveszi a város, akkor azt az amerikai hadseregnek, illetve a NATO-nak adja bérbe. Ez annyira meredeken, hihetetlenül hangzik, hogy akár igaz is lehet.

Néhány érintettet, illetékest kerestünk meg, mit tud a repülőtér gazdacseréjéről, a hasznosítási tervekről? Mikor adják, hogyan adják, mi lesz vele? *Igaz lenne, hogy a NATO is kacsintgat Szegedre?*

Podolcsák András, *a repülőtér vezetője:* – A repülőteret alacsony összegen kellene limitálni, mert az a reális, hiszen ennek piaci értéke nem azonos 196 hektár felparcellázható földjével. Az tény, hogy a honvédség eddig fütyült az egészre, most hirtelen nagyon fontos lett számára a dolog. Azért is érdekes lenne, ha pénzt kérne érte, mivel politikai döntés alapján kapta meg a kezelői jogot és egy kapavágást nem végzett itt. A volt algyői repülőtérért az olajipar '68-ban 60 milliót fizetett a HM-nek. Most elegáns és logikus gesztus lenne, ha semmit nem kérne érte. A tulajdonos, az állam amúgy is jócskán tartozik a városnak és legalább ennyivel a légi közlekedési szakmának is. A repülőtérre legalább 100 milliót rá kell költeni, hogy itt igazából beindulhasson a polgári légiforgalom, kiépüljön az ehhez szükséges infrastruktúra. Hogy a NATO szemet vetett volna a reptérre? Ezt a gondolatot egyszerűen butaságnak tartom.

Juhász Antal, *az önkormányzat tulajdonosi bizottságának elnöke:* – Szegedet vonattal, hajóval, közúton és remélhetőleg hamarosan légiúton is meg lehet majd közelíteni, ez óriási lehetőséget rejt magában az üzleti, a kereskedelmi élet szempontjából. A délszláv háború befejeztével fontos lenne a repülőtér fejlesztése, hogy a kisebb magángépeket és a középkategóriájúakat is éjjelnappal fogadni tudja vámolással, útlevélkezeléssel együtt. Gazdasági társaságot kellene létrehozni – külföldi, hazai, avagy szegedi tőke bevonásával –, amelyben az önkormányzatnak is része van és amely megteremti a beruházások anyagi feltételeit. A szakmai irányítást pedig *nyugodtan rá lehetne bízni* a jelenlegi üzemeltetőre, a Dél-vidéki Aero Clubra. Arról nem rendelkezem információval, hogy pontosan milyen feltételekkel lenne a városé a repülőtér. Azt végképp elképzelhetetlennek tartom, hogy amerikai katonai gépeknek akarnák bérelni a repülőteret.

Erdélyi Lajos, *a Honvédelmi Minisztérium szóvivője:* – Keleti György miniszter is megerősítette, hogy nincs akadálya a szegedi repülőtér „átadásának". Nem tudom, milyen módon történik mindez. Azt viszont tudom, hogy a honvédség költségvetésébe 10 milliárd forint bevételként lett beállítva. Bevételre egyféleképpen tehetünk szert, ha eladjuk ingatlanaink egy részét. Összesen 120 olyan van – ilyen a szegedi is –, amelytől kénytelenek vagyunk megválni. Szívünk szerint ingyen is átadnánk a városnak, de ez az említett okok miatt nem megy. Megalapozatlannak, kacsának gondolom, miszerint a NATO-nak akarnák bérbe adni a repülőteret. A katonai szövetségnek év végéig szól a megbízatása, utána távozik tőlünk. A magyar honvédségnek sincs szüksége békeidőben egy ilyen repülőtérre.

Básthy Gábor, *szegedi alpolgármester:* – Azt jelenleg nem lehet tudni, hogy milyen formában, mennyiért lesz a városé a 200 hektáros terület. Nyilván az ÁPV Rt.-vel kell majd egyezkedni. Az összeg nagyságrendje? Nullától a 100 millióig terjedhet. A jelzések szerint szegedi érdeklődők is vannak, akik társulnának a beruházásokba, az infrastruktúra kiépítéséhez. Hogy a NATO, az amerikai hadsereg bérbe venné? Én erről semmit nem hallottam. Amennyire ismereteim jók, egyébként sem alkalmas a terület nagyobb gépek fogadására, legfeljebb a helikopterekére. Arról sem tudok, hogy a polgármester úr bárkivel is tárgyalt volna ilyesmiről.

Valami tehát megmozdult, valami van a levegőben repülőtér-ügyben. A honvédség pénzt szeretne látni belőle, bár nem az övé. Az ÁPV Rt.-nek – amelytől nemrég 1,3 milliárdot szerzett meg e város titokzatos módon – sem mindegy, miként ad rajta túl, hogyan egyezik meg a várossal, amelynek egyébként adósa. És Szegednek sem mindegy, milyen módon, mennyiért kapja meg a repülőteret. Ami pedig az amerikai hadsereg bérleti igényének hírét illeti: úgy tűnik, légből kapott volt. De hát a városházáról szivárgott.

V. Fekete Sándor

Go, ÉS A LÁBAI ÚJRA ÉLEDNEK.
Go-Az életerőt adó fürdő.
Go-Az ápoló balzsam.
Go-Frissítő dezodor lábaknak.
Go-Hűsítő gél.
Go, MINTHA A FELHŐK FÖLÖTT JÁRNA!
Go-Kiváló minőségű lábápoló család!
KERESSE A GYÓGYSZERTÁRAKBAN!

Elektronikus levelezés és teljes körű
INTERNET szolgáltatás
az **Eunet hálózaton** keresztül
Zenon Kft., Szeged, Szent-Györgyi A. u. 2.
Telefon: 62/430-168. Fax: 62/430-833.

KING PUMA
Puma King
Pólók, pulóverek, szabadidőalsók, joggingok, mellények, törölközők, fürdőlepedők választéka
a Szeged, Takaréktár u. 1. alatti boltunkban

MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK MEZŐBANK

KAMATOZÓ Jegy
- 270 napos futamidő
- sávos kamatozás
- napi kamatszámítás
- a legkisebb betét 5.000,- Ft

Zöld út a sikerhez

A bank megyei hálózata:
SZEGEDI TERÜLETI IGAZGATÓSÁG,
6721 Tisza L. krt. 7-9., Tel.: (62) 312-055
Szegedi Fiók, 6721 Tisza L. krt. 56., Tel.: (62) 324-286
SzegediEgyetemi Fiók, 6720 Boldogasszony sugárút 2-4., Tel.: (62) 310-045
Makói Fiók, 6900 Csanád vezér tér 3., Tel.: (62) 413-512
Szentesi Fiók, 6600 Petőfi u. 1., Tel.: (63) 311-198

GARAS Betétszerződés
- névre szóló, rulírozó betétforma
- 1, 2, 3, 4, 5, 6 hónapos futamidő
- lejáratkor a kamatot a bank tőkésíti
- legkisebb betét 5.000,-Ft

A guruló betét

BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK BANKPAPÍROK